

TRAMUNTANETA

Colla Castellera de Figueres

Nº 3 - Setembre 1999

SUMARI:

Presentació: pag. 2
 Borit de l'Ajaldé: pag. 5
 El Cap de Colla diu: pag. 7
 El Cap de Trono diu: pag. 8
 Els Caps de Mainat e diuen: pag. 9
 El Cap de Pinyada: pag. 9
 Les Galles: pag. 11
 La gent de la Colla opina: pag. 12 i 13
 Els "bolca" de la Colla: pag. 15 a 19
 Tota els castells d'un any: pag. 21
 La setmana castellera: pag. 22
 Ja tenim el 4 de 7 amb agulla: pag. 24
 Fotos de família: pag. 25
 Activitats no castelleres: pag. 27 a 29
 Plans pels prets: pag. 21
 Els més petits de la Colla: pag. 22
 Els castellers moriuens: pag. 24 i 25
 El món pillant: pag. 27
 L'Enric Pérez: pag. 29
 Tòthom a la pinya: pag. 40 i 41
 Els Indis: pag. 40
 La pàgina d'humor: pag. 45
 Passatemps: pag. 46

PRESENTACIÓ

Teniu a les mans el número 3 de la nostra revista, això vol dir que som a la nostra tercera temporada i que celebrem el tercer aniversari de la Colla. D'aquesta tercera temporada hi destacaria tot un seguit de coses que crec que val la pena ressaltar, sobretot el fet que es vagin complint tots els objectius marcats, castellers o socials.

La Colla es va proposar consolidar definitivament el 3 i el 4 de 7 i s'ha fet. Ara ja els descarreguem com si res. Ha sigut un treballar pas a pas, de mica en mica, fins a descarregar-los actuant tot sols. El pilar de 5, que ja teníem ben consolidat, ara té germans perquè ja els fem de dos en dos. El següent objectiu, una mica més ambiciós, descarregar el primer **4 de 7 amb agulla**, també l'hem fet realitat i el vàrem assolir el passat 18 de juliol a Navata. Ara s'està treballant fort en el proper objectiu que és descarregar el **5 de 7**, encara inèdit per a nosaltres i que esperem fer-ho, si tot va bé, molt aviat.

Aquest any hem inaugurat el local social de la Colla. Un local situat a les instal·lacions annexes de la plaça de braus, on som veïns dels geganters i del grup de teatre. Ara ja tenim "casa", un lloc per fer tota la vida social de la Colla, celebracions, reunions de treball, classes de gralla i tabal, seguiment de les actuacions en vídeo, etc., etc. Un lloc que procurarem sigui el més acollidor possible per tal que tots ens hi sentim a gust.

Les "festes socials" han sigut nombroses i amb moltíssima participació, cosa que demostra que la Colla és viva i, a més d'una colla castellera, és una família d'amics que porta una vida molt intensa entre assajos, sortides, actuacions, excursions, actes festius, etc.

El nombre de castellers ha anat augmentant considerablement i ja passem molt de llarg dels 300 "oficials" (cada any es fan reals les baixes de fet), encara que, com és habitual a totes les colles, també hi ha gent que, per diverses raons personals o professionals, ha deixat de venir. Esperem que en un futur pròxim puguin tornar. És evident que, quant més gent si guem, més coses podrem fer i més lluny arribarà la Colla, així que, des d'aquí, vull animar als castellers a "fitxar" amics i coneguts i als lectors de la revista que els agradin els castells o la relació social, que s'animin a venir, veure'ns i seguir que es fan castellers.

De mica en mica estem anat convertint en una "colla normal". La gent s'agafa les coses amb més tranquil·litat, s'acostuma al ritme de l'entitat sense problemes, treballa amb més coneixement del tema... Tot un seguit de detalls que constaten la similitud amb les altres colles, la consolidació, però no el "relax" ja que seguirem treballant per mantenir i millorar la nostra posició en el món casteller.

CRÈDITS:

Edita:
 Colla Castellera de Figueras
 Apart. de Correus, 229
 17600 Figueras
 Tel 972.50.02.55
<http://www.intercom.es/ocf>
 email: ocf@intercom.es

Coordinació:
 Jordi Jordà i Casademont

Redacció:
 Sònia Lázaro
 Sònia Martínez

Col·laboradors:
 Jordi Agudé
 Joan Campas
 Joan Ferrón
 Anna Fort
 Dionís Iglesias
 Laura Olean
 Albert Pibernat
 Xicu Poch
 David Prat
 Helena Quintana
 Sònia Torró
 Carme Vilagran

Fotos:
 Thais Álvarez, Pili Peiró,
 Fotopost al: Bricio Gallego

Composició i impressió:
 SolGrafic C/ Pere III, 40. Figueras

Portada:
 Pilar de 4 ominant, des de l'església de Sant Pere fins a l'Ajuntament, el dia de Sant a Creu, 2 de maig, davant el museu Dalí.

La Colla Castellera de Figueras i la seva Junta Directiva no s'identifiquen necessàriament amb les opinions expressades en els articles i escrits de la revista.

Jordi Jordà i Casademont
 President

JOAN ARMANGUÉ
Alcalde de Figueres

Qui ens havia de dir als figuerencs fa uns anys que el nom de la ciutat es passejaria per tot Catalunya de la mà d'una colla castellerà! Doncs no solament celebrem aquests dies el seu tercer aniversari, sinó que podem afirmar amb goig que, en aquest temps, la Colla Castellerà de Figueres s'ha situat entre les de més prestigi de les colles aparegudes recentment a tot el país.

En aquests tres anys la nostra colla ha aconseguit fites importants: de primer, ha consolidat aquestes torres humanes que d'entrada semblen impossibles; posteriorment ha esdevingut una "colla de 7", i aquest any, després d'aconseguir el "4 de 7" ambagulla, afronten la jornada del seu aniversari amb l'objectiu de carregar i descarregar el "5 de 7". Els amants dels castells, que cada dia són més a casa nostra, saben bé prou l'esforç i la dificultat que aquests projectes comporten, i els neòfits han pogut descobrir com els seus propis conciutadans són capaços d'abocar il·lusió, valentia i unes bones dosis de manya i força a parts iguals, per enfilarse cap el cel.

El segon diu menges de setembre es viuran moments importants a plaça. Desde les actuacions de dues colles de renom, la Joves de Valls i Capgrossos de Mataró, que prometen unes construccions de primera magnitud, fins al repte que s'ha plantejat la Colla Castellerà de Figueres d'aquesta construcció fins ara mai aixecada. Contribuim amb la nostra presència, el nostre escalfi i els nostres aplaudiments a aconseguir els seus èxits.

I que el seu exemple contagii tota la ciutat: que la unió de pinya, tronc i enxaneta ens permeti enlairar-nos amb èxit cap els més alts objectius.

Joan Armangué i Ribas
Alcalde de Figueres

EL CAP DE COLLA DIU...

Tot sovint en el món casteller sentim la paraula: "tècnica", reunit de tècnica, la tècnica diu, la tècnica fa, la tècnica ha decidit... És per això que us vull explicar què és la tècnica, a més com la veig jo, una visió personal i que pot estar errada, però és la meua opinió.

La tècnica és el grup de castellers que dirigeixen els castells. Està formada pel cap de colla i els responsables de cada part dels castells.

A la nostra colla tenim: el tronc, que el seu cap és en Ciscu i l'ajuden l'Ignasi i en Ferran. A la pinya, el cap és en Pibe ajudat per en Cesc, en Jordi, en Robert i en Salvador. I amb la mainada tenim com a caps, en Jordi i l'Helena, i com ajudants l'Edi, la Laia i la Julia. A més nosaltres hem incorporat la figura de relacions públiques internes, que són la Teresa i l'Enric. I en el meu cas, com a cap de colla compto, amb la impagable ajuda d'en José Luis, que en sap un munt de castells. (Encara que jo quadro els castells millor que ell).

El cap de colla ha de tenir capacitat de direcció, s'ha de guanyar el respecte de tots els castellers, saber prendre decisions en el moment just, assumir tota la responsabilitat i la coordinació de la tècnica. Cal que tingui un coneixement significatiu del moment en que es troba el castell i la colla, globalment. És la resta de la tècnica els que tenen el coneixement més precís de cada un dels castellers, tenint en compte que no dirigeixen a un grup de castellers, sinó a una funció, ja que un mateix casteller pot ser que a un castell pugi al tronc i en un altre vagi a la pinya.

La nostra tècnica es reuneix cada 15 dies, i és quan es decideix quins castells es faran a cada sortida, es planifica la temporada i es marquen els objectius.

El lloc que ocuparà cada casteller el decidim entre tota la tècnica i va en funció del castell que hem de fer. Prenem totes les decisions conjuntament i si cal votem, és per això que quan fem una estructura, és tota la tècnica qui ha decidit fer-la. Mai improvisem la plaga i les alineacions han estat fetes com a mínim amb dos dies d'antelació.

És per tot això que crec que aquest any anem bé, ja hem descarregat el 4 de 7 amb agulla i ben aviat descarregarem el 5 de 7 i després... EL QUE FACI FALTA.

Espero que després d'haver llegit això, quan sentiu parlar de la tècnica, com a mínim la respectareu i respecteu les seves decisions, tant si ens agraden com si no, al cap i a la fi és l'única que teni mi val més estirar tots del mateix carro, que estirar de carros diferents.

Ah!, M'oblidava d'una cosa, cada any s'escull un cap de colla i una tècnica nova, així es té l'oportunitat de, si una tècnica no ho fa bé, poder votar-ne una altra.

L'únic que importa de veritat és: que LA COLLA CASTELLERA DE FIGUERES, sempre vagi AMUNT!

Joan Campos

EL CAP DE TRONC DIU...

Dins la tècnica, nosaltres tenim la funció de millorar i triar les estructures dels castells. És una feina difícil, encara que no ho sembli, ja que no n'hi ha prou amb corregir a la gent i posar els que hofan millor, sinó que s'ha de tenir amb compte a la gent que sempre hi és, per a tenir a tothom content (cosa impossible). El problema és que la majoria vol pujar i costa molt de fer entendre que tothom és igual d'important, encara que no surti a la foto.

Siscu Torné

El que està clar és que el 80% de la gent que fa un castell és la pinya, això fa que aquesta sigui imprescindible (i igual o més important).

Sempre hem intentat corregir individualment a la gent, i sempre segons el nostre criteri i la nostra manera de treballar, donem "consells" a la gent del tronc. Aquest últim aspecte també és molt delicat, perquè hi ha castellers amb uns "viciis" acumulats (o altres maneres de treballar), que potser funcionen, però que a nosaltres no ens semblen bons. Això, potser, no és un problema nostre únicament. Totes les colles novelles el tenen, ja que tothom porta el mateix temps a la colla, i els castellers es pensen que ells ja saben el mateix que la tècnica (és possible que sigui així), però aquesta es movilitza per a prendre maneres de treballar, i és ella la que dirigeix els castells, encara que s'equivoci.

Hem intentat de treballar sempre en equip, per així poder ser més objectius, igual que també treballem conjuntament amb la resta de la tècnica.

Agraïm les ganes i l'entusiasme de la gent del tronc i de tota la colla, i esperem que ningú s'ofengui si no fa el que li agradaria fer.

EL TRONC

Siscu Torné, Ferran Prat, Ignasi Pérez

PUBLICITAT

PUBLICITAT

ELS CAPS DE MAINADA DIUEN...

Treballar amb la mainada de la colla ens feia molta il·lusió, però alhora era un gran repte. Després de molt discutir, vam decidir acceptar aquesta difícil i meravellosa tasca. De bon començament ens va resultar una mica complicat, ja que cada nen té el seu caràcter, però quan els vam conèixer bé tot va començar a funcionar.

Els ens han demostrat que poden fer coses molt bones per la colla, carregant tots els castells que els hem demanat i aguantant, dia rera dia, els feixucs assajos. És lògic, però, que de tant en tant vulguin una mica de descans, i és per això que hem intentat organitzar el màxim nombre d'activitats extra castelleres

Helena Quintana
Jordi Aiguadé

Voldríem agrair en primer lloc el suport que ens ha donat tota aquella gent que des de bon principi ha confiat en nosaltres, en segon lloc agrair la feina feta pels nostres ajudants, sense els quals no ho hauríem pogut fer. Sense mai oblidar tota aquella gent que ha vingut a realitzar estructures amb la mainada i tota aquella que les ha voltat per la seguretat dels més petits de la colla.

Durant aquesta campanya hem estat realitzant assajos de mainada i en alguns hem aprofitat per fer tallers de plàstica. En un d'ells, vam pintar la samarreta que identifica als joves d'entre 0 i 21 anys com la **COLLA JOVES DE FIGUERES**, que de ben segur triomfarà a les vesprades.

Helena Quintana
Jordi Aiguadé

EL CAP DE PINYA DIU...

Des de que la nostra colla assaja castells, hem anat evolucionant en la qualitat de totes les estructures que muntem. Cada colla desenvolupa el seu propi sistema i, a base d'assajos, es configuren les talles i posicions més adequades.

Aquesta és la nostra tercera temporada i la meua primera com a cap de pinya, una feina molt pesada per a alguns i molt interessant per a mí ja que així he pogut, des d'una posició privilegiada, veure i muntar els castells. Bé rectifico, que en l'anterior temporada també hi estava ficat però com ajudant, i veia els castells des d'una altra posició.

Aquest any hem començat la temporada PINYAIREMENT parlant, amb gent nova com en ROBERT i en FÈLIX, que de ben segur no sabien ben bé on es ficaven; (en CESC i jo mateix, repetim temporada, serà perquè ens agrada muntar castells o és perquè som una mica massoquistes, això no ho sabem mai). Personalment, ser casteller és per a mí haver conegut tanta gent i fer tantes amistats, que de ben segur ha estat una realitat.

Quan hem muntat una pinya, tant jo com els meus ajudants hi hem col·locat: crosses, vents, laterals, contraforts, mans altes, agulles, taps i la pinya està tancada i arriba l'hora que el cap de colla crida "SEGONS AMUNT", la primera cosa que em passa per la barretina és que si tots estan ben col·locats i quan veig que l'estructura del castell es va formant, va guanyant altura, les gralles toquen el toc de castells coronat i l'enxaneta fa l'aleta, tot el meu cos és una "GALLINA DE PIEL", com deia aquell famós entrenador. Penso, bé el castell està carregat, però el meu cos encara tremola, falta que tota aquesta gent que ha pujat fent l'estructura, baixi i es consideri descarregat. Així és com em sento jo, això no sé si és ser bon casteller o no, però l'única cosa que és ben certa és que sóc un més de tota aquesta gran família que s'anomena "COLLA CASTELLERA DE FIGUERES". "PIBE"

Albert Pibernat

LES GRALLES

QUI DIES PASSA ANYS EMPENY?

La sàriesa popular poques vegades s'equivoca, són molts anys d'experiència. En el món dels castells aquesta dita té una gran part de raó: el dels castells és un món on els anys de rotatge són importants, cada dia que passa, cada any, els castellers han patit més castells, n'han defensat més, n'han aixecat més, se n'han posat més per barret i, per tant, poden anar empenyent els castells i la colla cada cop més amunt. El meu propòsit, però, no és pas parlar de castells; jo els pateixo des de fora i per això hi ha molta gent a la colla amb més autoritat que jo per parlar-ne. Si que puc intentar parlar de la música de gralles que, sense ser-ne un entès, m'és més propera.

David Prats

No és la meua intenció, ni de llury, la de presentar-me des d'aquestes línies com al Senyor-Cap-de-Grallers i fer un repàs de l'any, criticar quatre coses, lloar-ne alguna altra i quedar-me tan ample. Tots els castellers -i jo el primer- sabem el que ens ha agradat i el que no pel que fa a les gralles (i als tabals, és clar). I és per això que donaré per bo aquest text si serveix perquè tots plegats reflexionem una mica sobre gralles, grallers, música i castells.

En primer lloc i suposo que hi ha molta gent que ja ho té clar, però ho recordo per si de cas, hem de recordar que fer castells no és només pujar uns a sobre els altres, i que encara que requereixi uns entrenaments i un esforç físic, això no és cap esport. Fer castells forma part d'una cultura, d'una tradició, que ve del sud -d'acord- però que actualment s'ha estès per tota Catalunya. I aquí és on entra el paper de la música de gralles: els grallers no som aquells quatre pallisses que sovint no venen ni als assajos i que després es dediquen a donar la tabarra. Castells i gralles han anat plegats des del principi i si un dia se separessin potser seguiríem veient castells, però ens hauríem desviat d'un camí fresat, que ve de llury i que té racons d'una gran bellesa. I per això em veig amb el dret de demanar una mica de reconeixement per al graller, que també hi dedica un esforç i pateix tant o més que qualsevol altre, i que és tan casteller com qualsevol altre.

També voldria tocar un tema que afecta més directament a la gent que té o vol tenir una gralla entre les mans. Si us hi heu fixat he fet servir més d'un cop l'expressió «música de gralles», ho he fet volgutament, perquè si abans reclamava reconeixement per al graller ara és el moment de demanar dignitat per a la gralla. La gralla és un instrument musical tan digne com qualsevol altre i també ho és un tabal i d'això, que ja fa temps que es diuen el món graller, n'hauríem de fer un manament. Proveu de tocar qualsevol dels instruments anomenats clàssics, haureu d'anar a un conservatori, aprendre solfeig i estudiar regularment, i no tocareu en públic fins que estigui garantida una mínima decència. La gralla també s'ensenya, l'Aula de Música Tradicional té una seu a Figueras; però si no s'hi pot anar s'ha de treballar igual, no s'hi val a anar als assajos els dies abans al matí quan n'hi ha, d'acord- i tocar només allà esperant que les peces surtin soles, s'ha de treballar sistemàticament: agafar el tros que no surt i repetir-lo fins que surti, si només toquem, només assagem els errors.

És per tot això que he posat per títol aquesta dita amb un interrogant, perquè si bé pot ser vàlida en l'àmbit dels castells estrictes, en el camp de les gralles hem de fer una evolució, que tenim ben encaminada, certament, perquè podem sortir a plaça a tocar el toc de castells sense cap complexe, perquè sonem afinats, toquem amb veus i amb una tècnica relativa, i perquè si hi hagués un rànquing de grallers de castells no estaríem pas a la part baixa. Però ara toc a fer un pas més, que en un primer moment potser no portarà resultats palpables perquè ha de ser un canvi de mentalitat, ens hem de creure que toquem, que fem música i que ho fem perquè ens agrada i perquè volem fer-ho; no per provar-ho o perquè no trobem el nostre lloc en el castell. Això ens obligarà a fer un esforç que darrerament hem deixat massa de banda -i em torno a posar al davant- però tot costa a un esforç i si el món no es va acabar el passat dia onze d'agost tenim dies i anys per endavant, no per deixar-los passar sinó per empenyer fort cap endavant.

David Prats i Vidal
Cap de grallers

LA GENT DE LA COLLA OPINA...

QUÈ ÉS EL QUE MÉS T'AGRADA DE LA COLLA I DELS CASTELLS EN GENERAL?

NARCÍS COMBIS:

m'agrada la colla perquè et permet conèixer molta gent i anar a molts llocs on, potser, d'una altra manera, no aniries. A més a més és una activitat en la qual hi pot participar tota la família, des de la mainada fins als més grans, ja que s'ofereixen activitats múltiples i variades.

GERARD GARROTE:

dels castells m'agrada pujar i en especial el cinc i la torre però encara que no pugis t'ho passes bé i igualment perquè pots fer moltes altres coses. A castells fas molts amics i les sortides i les activitats que s'organitzen, en especial la setmana castellera, són molt divertides.

ÀNGEL PARRA:

si he de destacar alguna cosa de l'activitat castellera és, sobretot, l'ambient i la compenetració entre tots els que formem aquesta gran família. A les festes i a les sortides tothom s'ho passa molt bé, grans, joves i, sobretot, la mainada.

IKER CARDABA:

el que més m'agrada és la relació amb la gent de la colla, gent de totes les edats, amb molta marxa i sempre a punt d'organitzar festes, activitats, etc... Dels castells el que més valoro és el treball en equip, l'esforç i el saber patir de la gent.

XAVI GARCIA:

m'agraden els castells perquè és una activitat que dona oportunitats a tothom, tots hi tenim un lloc i, sigui quin sigui, és important. A part de treballar, entre els castellers es respira un ambient de festa i comunitat entre companys que és el més important per tirar endavant.

PEPI COMI:

el que més valoro de la colla és el fet d'estar en contacte amb gent de diferent tipus, edat i ocupació amb un únic vincle comú, la passió per aquesta tradició tan catalana, els castells. Aprecio l'amistat, el companyerisme i la solidaritat tant a l'hora de treballar una construcció com a l'hora de fer gresca i anar de festa.

EDUARD FÈLIX:

la colla és un bon lloc per fer amics i el que més m'agrada són les actuacions, les celebracions i les sortides i activitats que contínuament s'organitzen. Els castellers som gent amb molta marxa i entre nosaltres sempre hi ha bon ambient.

JANINA TORNÉ:

el que més m'agrada és el moment en què, a plaça, es descarrega un castell treballat durament als assajos. A vegades et venen ganes de plorar en veure que tothom dona el millor de si mateix i s'acoresegueix el que es vol. Evidentment, també m'agraden les festes, els àpats i les sortides.

LA GENT DE LA COLLA OPINA...

QUÈ ÉS EL QUE MÉS T'AGRADA DE LA COLLA I DELS CASTELLS EN GENERAL?

MARC BERTRAN:

disfruto amb l'ambient casteller; és una manera de sortir de la monotonia i de trobar amics de veritat amb qui compartir experiències diverses: excursions, festes, ... a part dels castells. A més a més, l'activitat castellera m'ha permès conèixer el fascinant món de la gralla.

TONI GIFREU:

em vaig apuntar a la colla per la meua filla i m'hi he enganxat en veure les tertúlies, les festes, el "bon rotllo" i el companyerisme que hi ha entre els castellers. Disfruto en viure les actuacions des de dins i sentint l'emoció a l'hora de tirar un castell a plaça.

MARTA CALLAYÉ:

m'agrada l'ambient que es respira entre els castellers i, sobretot, entre el jovent. Als assajos es treballa dur per a poder tirar castells nous a plaça però val la pena patir una mica si després ho podem celebrar tots junts. Disfruto amb les reunions i trobades extra-castelleres i amb les festes i sortides en general.

LAIA COMBIS:

m'agrada fer castells, pujar i fer l'aleta. Tinc molts amics i m'ho passo molt bé a les colònies, les sortides, les festes, les xocolatades, les actuacions i també als assajos.

JOSÉ LUIS TORRENTE:

de la colla m'agrada el nucli de gent que manté l'ànima del grup amb la seva constància en el treball. Dels castells m'emociona tot: la unió, el sacrifici, el companyerisme, l'esperit de lluita i superació i, sobretot, qualsevol activitat que fomenti el bon ambient entre castellers.

ARIADNA GIFREU:

m'agrada pujar, fer d'acotxadora i anar a totes les sortides. Els jocs, les festes, els amics, els castells, els sopars, les colònies i tot el que organitzen els grans.

JAUME FONT:

destacaria el companyerisme i el bon ambient que hi ha. Es realitzen variades activitats i les sortides, tot i que treballam i passem calor, disfrutem estant junts.

OTÍLIA RODRÍGUEZ:

la Colla és una bona manera de fer amistats. És un lloc on es respira bon ambient i on sempre hi ha una o altra activitat per fer. Es fan moltes sortides, reunions, dinars i sopars castellers, festes, ... A més a més, els castells et permeten conèixer Catalunya i les tradicions catalanes.

ELS "BOLOS"

La revista TRAMUNTXANETA és anual i recull la vida de la Colla, d'aniversari a aniversari, de setembre a setembre; un resum anual que no coincideix amb la temporada natural però sí amb l'edat de la nostra Colla. L'any passat vàrem acabar aquest resum amb l'actuació del dia 23 d'agost a La Vajol. Enguany l'encetem amb la següent, el dia 11 de setembre a Llagostera. És una ullada a un any de castells.

Dia: 11/09/98
Lloc: Llagostera
Tema: Diada Nacional de Catalunya
Castells:
Pilar de 4 caminant
4 de 6
3 de 6
4 de 6 amb agulla
2 pilars de 4 simultanis

Dia: 20/09/98
Lloc: Figueres
Tema: Aniversari de la Colla
Castells:
Pilar de 4 caminant
4 de 7 intent
4 de 7 carregat
3 de 6
4 de 6 amb agulla
Pilar de 5

Dia: 17/10/98
Lloc: Vilafranca
Tema: Aniversari Xicots de Vilafranca
Castells:
4 de 6 amb agulla
4 de 7
3 de 7 (id)
3 de 7 (id)
Pilar de 5

Dia: 18/10/98
Lloc: Martorell
Tema: 2a. Trobada de colles del 97
Castells:
4 de 6 amb agulla
2 de 6
2 pilars de 4 simultanis

Dia: 31/10/98
Lloc: Figueres
Tema: Trobada de laringectomitzats
Castells:
3 de 6
4 de 6
2 pilars de 4 simultanis

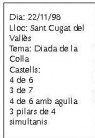
Dia: 7/11/98
Lloc: Figueres
Tema: Tota contra l'Alzheimer
Castells:
3 de 6
4 de 6
2 pilars de 4 simultanis

Dia: 6/11/98
 Lloc: Calonge
 Tema: Festa Major
 Castells:
 3 de 6
 4 de 6
 4 de 6 amb agulla
 2 pilars de 4
 simultanis

Dia: 15/11/98
 Lloc: Figueres
 Tema: Diada de la
 Colla
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
 2 de 6
 3 de 7
 4 de 7
 vano de 5

Dia: 22/11/98
 Lloc: Sant Cugat del
 Vallès
 Tema: Diada de la
 Colla
 Castells:
 4 de 6
 3 de 7
 4 de 6 amb agulla
 3 pilars de 4
 simultanis

Dia:
 5/01/99
 Lloc:
 Figueres
 Tema:
 Cavalcada
 de Reis
 Castells:
 6 pilars de 4
 de 2 en 2

Dia: 31/01/99
 Lloc: Figueres
 Tema: Festival
 benèfic
 Castells:
 3 de 6
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 27/03/99
 Lloc: Banyoles
 Tema: Campionat
 d'Espanya
 piragüisme
 Castells:
 4 de 6 (d)
 4 de 6
 3 de 6 (d)
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 11/04/99
Lloc: La Salut de Terrades
Tema: Festa d'inici de temporada
Castell:
 Pilar de 4 caminant
 3 de 6
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 5
 7 pilars de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 25/04/99
Lloc: Tortellà
Tema: Festa Major
Castell:
 Pilar de 4 caminant
 3 de 6
 4 de 6 amb agulla
 5 de 6 (d)
 5 de 6
 Pilar de 5 carregat
 2 pilars de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 3/05/99
Lloc: Figueres
Tema: Santa Creu
Castells:
 Pilar de 4 caminant des de l'església de Sant Pere fins l'Ajuntament

Dia: 9/05/99
Lloc: Figueres
Tema: Fires i Festes de Santa Creu
Castells:
 Pilar de 4 caminant
 3 de 7
 4 de 7
 5 de 6
 2 pilars de 5 simultanis
 2 pilars de 4
 Pilar de 4 al balcó

Dia: 22/05/99
Lloc: Figueres
Tema: 20è aniversari de l'Empordà
Castell:
 Pilar de 4 caminant
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 23/05/99
Lloc: Port de la Selva
Tema: Festa Major
Castells:
 Pilar de 4 caminant
 2 de 6
 3 de 6
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota
 Pilar de 4 al balcó

Dia: 6/06/99
 Lloc: Nùria
 Tema: Excursió de la Colla
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
 2 de 6
 3 de 7
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 5

Dia: 27/06/99
 Lloc: Figueres
 Tema: Festa de Sant Pere
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
 2 de 6
 4 de 7
 4 de 6 amb agulla
 2 pilars de 5 simultanis

Dia: 4/07/99
 Lloc: Llampales
 Tema: Festa Major
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
 4 de 7
 3 de 7
 4 de 6 amb agulla
 Pilar de 5
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota
 Pilar de 4 carregat

Dia: 23/07/99
 Lloc: Palafròls, Marineland
 Tema: Excursió de la Colla
 Castells:
 Pilar de 4
 3 de 6
 Pilar de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 18/07/99
 Lloc: Navata
 Tema: Festa Major
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
4 de 7 amb agulla el primer i a la primera !!
 3 de 7
 4 de 7
 "vano" de 5
 La nostre millor actuació

Dia: 23/07/99
 Lloc: Malgrat de Mar
 Tema: Actes d'estiu
 Castells:
 Pilar de 4
 3 de 6
 5 de 6
 4 de 6 amb agulla
 3 pilars de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 1/08/99
 Lloc: Port Aventura
 Tema: Excursió de la Colla
 Castells:
 Pilar de 4 caminant
 2 de 6
 5 de 6
 4 de 6 amb agulla
 2 pilars de 4
 Pilar de 4 per sota

Dia: 22/08/99
 Lloc: La Vajol
 Tema: Festa
 Castells:
 3 de 6 per sota
 4 de 7
 5 de 6
 Pilar de 5

Dia: 29/08/99
 Lloc: Olot
 Tema: Festa barri Pekin
 Castells:
 2 pilars de 4
 1 pilar de 4 per sota
 1 pilar de 4 caminant
 1 pilar de 5
 2 de 6
 4 de 7
 5 de 6

PUBLICITAT

PUBLICITAT

TOTS ELS CASTELLS D'UN ANY

Un any dóna per molt. Des del segon aniversari de la Colla, ara fa just un any, fins ara mateix, quan ja aribem al tercer, això és tot el que hem fet en matèria de castells. Quasi res!!!!

Aquest és el quadre d'un any, amb les sortides i els castells fets.

LLOC	DATA	TEMA	Pla4	Pla5	Pla6	Pla7	Pla8	Pla9	Pla10	Pla11	Pla12	Pla13	Pla14	Pla15	Pla16
Jacostera	11-setem	Diada	2												
Figueres	20-setem	Assaigat Colla			1	1	1						1	1	1+1+C
Mitjancra	17-oct	Assaigat sortits				1					2id		1	1	
Matorrell	18-oct	Colla 97	2			1							1		
Figueres	31-oct	Cargols i trapezo	2				1						1		
Figueres	7-novem	Costa Abella i...	2					1					1		
Calonge	8-novem	Festa Major	2				1						1	1	
Figueres	15-novem	Diada Colla	2		1	1	1				1			1	
Sant Cugat	22-novem	Diada Colla local	3								1	1	1		
Figueres	5-gener	Res	6												
Figueres	31-gener	Festa i herència	1	1				1							
Banyoles	27-marc	Camp. Esp. Flag	1	1				1 id					1 id+1	1	
La Selva	11-abr	Oleis	7	1	1	1	1	1					1		
Tortellà	25-abr	Festa Major	2	1	1	1C		1					1		1 id+1
Figueres	3-maig	Sta. Ceia			1										
Figueres	9-maig	Sta. Ceia	1	1	1	2				1				1	1
Figueres	22-maig	Actuació	1	1	1								1		
Port Selva	23-maig	Festa	1	1	1	1	1						1		
Núria	6-juny	Expos			1	1	1			1			1		
Figueres	27-juny	St. Pere			1	2	1						1	1	
Llampaies	4-juliol	Festa Major	1+1C	1	1	1				1			1	1	
Navata	16-juliol	Festa Major	2		1	1				1				1	1
Marineland	23-juliol	Expos	2	1			1								
Malgrat de Mar	23-juliol	Actuació	4	1			1								1
Port Aventura	1-ago	Expos	2	1	1	1	1						1		1
La Vajol	22-ago	Festa Major				1				1				1	1
Olot	29-ago	Sant Pere	2	1	1	1	1							1	1
Total castells:	161		52	11	15	14	7	12	1	8	7	16	10	1	7

Nota: descomptat 1 castell de 100g, comptat 1c, 100g de 1c, 100g de 1c, 100g de 1c, 100g de 1c

PUBLICITAT

PUBLICITAT

LA SETMANA CASTELLERA

Hi ha fets socials i personals que la gent els celebra o no, en fa una gran festa o ho passa per alt, però una de les coses que gairebé celebra tothom, és l'aniversari. A qui no li agrada celebrar-lo? Tothom se sent feliç podent dir "avui faig tants anys".

A la Colla Castellera de Figueres no som diferents i cada any celebrem el nostre aniversari, i ens agrada fer-ho. Preparem tot un seguit d'actes i fem "Festa gran", tan gran que dura una setmana, la **Setmana Castellera**.

Fa un any, en el nostre segon aniversari, (igual que en el primer) vàrem tenir actes per a tots els gustos i per a tothom. De castellers i de no castellers, per a grans i per a petits. Vàrem fer els assajos de la setmana oberts al públic perquè qui volia saber com es treballa un castell ho pogués veure. També vàrem tenir la diada castellera en la que ens vàrem acompanyar els Sagals d'Osona i els Castellers de la Vila de Gràcia.

Vàrem tenir una conferència del periodista i escriptor Xavier Brotons, un concert de gralles amb els Grallers de Matadepera, una bi-cicletada per l'Empordà, una tarda d'animació infantil amb xocolatada, una nit de ball i un sopar de germanor amb espectacle final.

Conferència de Xavier Brotons

Concert dels Grallers de Matadepera

Bicicletada popular

Espectacle infantil davant l'Escorxador

Espectacle "Full Monthly" després del sopar de germanor

Aquest any, la **Setmana Castellera** serà des del diumenge 12 al dissabte 18 de setembre. Cal destacar especialment la diada castellera del dia 12 amb la Colla Joves Xiquets de Vall i Capgrossos de Mataró.

JA TENIM EL 4 DE 7 AMB AGULLA

La Colla de Castellers de Figueras va descarregar el dia 18 de juliol, actuant a Navata, el seu primer 4 de 7 amb agulla, i ho va fer al primer intent!!

Com que és el nostre millor castell, per ara, us el mostrem:

El 4 de 7 coronat

Baixen enxaneta i dosos

Baixen els quarts...

Baixen terços

S'obren els segons

i el 4 de 7 amb agulla carregat

FOTOS DE FAMILIA

La Salut de Terrades - 11 d'abril de 1.999

Ja se sap que els castellers no venen mai tots, a cap colla, en cara que n'hi hagi que vinguin gairebé sempre. De tant en tant, però, és divertit fer la "foto de grup" i tenir un record de la sortida tots junts, així anem veient l'evolució de la colla i de la gent.

Aquí hi tenim una mostra de la temporada, al principi, al mig i una de molt recent. Segur que no cal comptar la gent per saber on n'hi havia més.

Esperant el cremallera de Núria, 6 de juny de 1.999

Universal's Port Aventura, 1 d'agost de 1.999 amb el Dragon Khan al fons

ACTIVITATS NO CASTELLERES

DINAR DE GERMANOR

El dia 13 de desembre, alguns membres de la nostra Colla varen anar a Vallb, convidats per la Colla Joves Xiquets, per participar en el dinar de germanor que celebren cada any en acabar la temporada. En els parlaments de cloenda de l'acte, el President de la Joves va tenir unes sentides i sinceres paraules d'agraïment cap a la nostra Colla per les vegades que hi hem col·laborat i ere varen fer entrega d'una foto dedicada del 5 de 9, carregat per primera vegada per Santa Ursula de l'any passat, a la pinya del qual hi havia una quantitat castellera de Figueras.

REIS MAINADA

Pel mes de desembre es concentren al Local de la Colla un gran nombre de petits castellers amb cara d'espantats i la carta dels Reis a la mà. Esperen impacientment l'arribada d'un PATGE REIAL convidat per la Colla Castellera de Figueras, el qual farà entrega a cada un dels nens d'una magnífica joguina.

FI D'ANY

A la FESTA DE FI D'ANY de la Colla Castellera de Figueras no hi va faltar de res. Per començar un pica-pica i uns entremesos de peix, a continuació pollastre amb escamarlans, i de postres, turró, noules i tortell, sense oblidar els dotze rams. Tot seguit tothom es va engraciar a ballar gràcies a l'Enric (Diec-jockey de la Colla) i a una mica de beguda. Ben entrada la matinada es va optar per reposar una mica del ball i posar en marxa les dots cantant els castellers mitjantant un Karaoke. Cap a les cinc de la matinada la majoria de castellers se'n van anar a casa a dormir però un grupet, entre ells molta mainada, va optar per quedar-se a dormir al local on s'havia celebrat la festa (això de dormir és un dir!!!!). Els que varen sobreviure emmarzaren botifarres i "xules" a les vuit del matí.

CARNESTOLTES

A la Colla es celebren dos carnestoltes; un exclusiu per la mainada i un altre obert a tots els castellers.

A la tarda, per seguir la tradició, es va celebrar el carnaval de mainada. Es va fer al nou local de la colla, tot i que no estava del tot enllestit. A primera hora la mainada es va confectionar les disfresses; van utilitzar goma secuna i van sortir gran varietat d'ides que van poder plasmar a les disfresses. Hi havia una mica de tot: mariettes, papallones, cartes, fulles, cuiners... Un cop tots guarnits van fer una petita festa amb xocolatada inclosa.

En el segon, l'elecció de la disfressa fou "EL CIRC". Hi havia domadors, pallasos, feres, acróbates, presentadors, mags, dones barbudes... i portaven una carrea on hi irretal·larem una petita carpa de circ. Varem anar al carnestoltes de Roses i al de Navata. Tot i la gresca el que sempre recordarem d'aquest carnestoltes és el fred que varem passar.

CALÇOTADA

Que no s'espanti ningú si pel mes de Febrer veu un cotxe per la carretera carregat amb milers de calçots. Són els calçots que menjaran centenars de castellers en un obrir i tancar de boca. És el constituent que ens dóna força per encetar la temporada al cent per cent. Per si no fos poc els castellers també s'engalenen metres de botifarra i per a pair fan tastets dels molts pastissos cuinats per experts i experts aprenents de pastissers de la Colla. Per últim cal ballar al ritme dels nostres grallers i timbalers.

ESTADA DE LA MAINADA A LA SALUT

Com cada any la Colla va organitzar l'ofrena a la verge de la Salut i realitzà una arrosada popular. Aprofitant aquesta activitat la mainada va marxar el dia anterior per passar la nit allà i poder gaudir un xic més de la tradicional sortida. El dia abans, un cop instal·lats, vam pujar fins a Sta. Magdalena on vam dinar i vam poder fer un pilar de tres "d'alçada". A la tarda vam estar fent jocs a l'esplanada del camp de futbol i després de sopar uns excel·lents macarrons vam fer un parell de jocs de nit i cap a dormir, que a l'endemà hi havia actuat.

ARROSSADA

Qui vulgui menjar un bon arros que no ho dubti, cal apuntar-se a la Colla Castellera de Figueras. Tenim els millors cuiners de L'Empordà. El nostre Chef Enric i els seus ajudants ens ho demostren cada any a l'arrosada que preparen a la Salut de Terradès. Aquesta diada és considerada el punt de partida de la temporada. En ella la mainada fa una ofrena floral a la VERGE DE LA SALUT acompanyada per un toc polèmic interpretat pels nostres magnífics grallers i timbalers. Totesguit hi ha una demostració castellera. En acabar-la tothom ja olora la bona flaire que fa l'arros i corre a fer un bon àpat. Per a pair-ho tot, què millor que ballar "LO TIO PEP".

EXCURSIÓ DE LA MAINADA A LA NEU

Des d'un principi em interessava fer una sortida a la neu amb la mainada de la Colla. Aprofitant que Xiprer al vent (grup escoltar) tenia el mateix interès, hi vam anar tots junts. Així, doncs, va arribar el dia i un cop allà vam dedicar el màxim de temps possible a baixar amb trineu o amb bosses. Tot i això, ens va quedar una mica de temps per fer unes quantes falconades, un esplèndid pilar de 32 !! La mainada de la Colla no va voler marxar sense donar un record casteller als nois i noies de Xiprer al vent i els van ensenyar Llotjo Pep.

MATINADES

Aquesta és una activitat que molts de la colla no coneixen perquè es fa molt aviat per la diada castellera de Santa Creu i encara no s'han lliurat. Els nostres grallers i els de les colles convidades, així com altres de la comarca, toquen "el toc de matinades" pels camions de Figueras per despertar i avisar a la gent que és dia de castells. El fotògraf va engarxar els grallers en plena feina, remorçant davant el Malla, cosa que forma part de les matinades.

REVETLLA DE SANT JOAN

Parlar de Sant Joan és parlar de Can Dionís. En aquesta festa hi ha quatre ingredients que fan un perfecte cocktail casteller: la piscina, els petards, les coques i el cava. La piscina; tothom s'hi banya excepte algun/a fredell/la que s'ho mira des de fora amb els ulls ben oberts per evitar que el tirin a l'aigua. Els petards; tot i que la majoria dels pares els compren per la mainada, molta cope disfruten més els grans que els petits. Les coques; n'hi ha de tota mena, de fruita, de crema, de pinyons..... El cava, sense dubte és el rei de la festa. Una gran vetllada per celebrar la nit més curta de l'Any.

INAUGURACIÓ DEL LOCAL

Hi havia una vegada un local cedit per l'Ajuntament que havíem d'arreglar i donar-li un aire casteller. En obrir per primer cop la porta ens trobàrem un espai ple de fustos i trastos ja que fins aleshores havia estat una fustoria. Gràcies a l'esperit treballador de molts castellers el local començà a canviar d'aspecte: s'improvisaren fustos, paletes, pintors, netejadors, electricistes.....

Alguns col·laboraren pocs minuts, d'altres passaren més hores al local que a casa seva, però unint tots aquestes esforços ara la Colla de Castellers de Figueres pot presumir de tenir un local acollidor, amb sala de reunions, magatzem, i arabe i sala de festes.

I amb el local nou oficialment inaugurat, la mainada va aprofitar per fer una festa. Com que feia molta calor van estar jugant una estona amb globus d'aigua i van poder gaudir que fer bombolles de sabó gegants no és tan fàcil com sembla. Ara bé, l'activitat estrella va ser el llançament de plats de nata. Van començar llençant els plats als caps de mainada i després, de mica en mica, hi van anar passant tots: pames incloïdes.

MARINELAND

No hi ha manera més engreïdora de pujar castells amunt que fer-ho davant d'una piscina i envoltats d'un públic que es troba per sorpresa amb una actuació castellera quan creïen que el que veurien seria dofins, papagayos i tobogans.

Quan acabarem l'actuació petits i grans ens tiràrem pels tobogans i ens banyàrem fins quedar ben aruats.

PORT AVENTURA

1 d'Agost, ens trobem a l'equador de la temporada, cal carregar piles, segur que us pregunteu quin és la potió màgica dels castellers de Figueres. Doncs no tenim cap secret ja que no és altre que anar cap per amunt i cap per avall en el "Dragon Khan". Tot això es complementa amb algun viatge per la "estampida"..... a més de delotjar-nos amb els nombrosos espectacles que es fan al parc. Però que seria Port Aventura sense l'actuació final de la Colla de Castellers de Figueres.

COLONIES D'ESTIU PER LA MAINADA

El cap de setmana del 14 i 15 d'Agost denguany la colla i la de la colla va fer unes mini colònies. Va ser un cap de setmana acurats però molt intens.

La mainada ho va passar molt bé però on més va disfrutar va ser fent les cabanes i jugant a la piscina on, com no, va fer pilars i alguna torre. A més van fer ure tallers on van treballar la pasta de sal per fer un medalló de record i un braçlet fet amb grans d'arnd pintats. A la nit van fer dos jocs, un pels més grans i atrevits i l'altre per els més petits; per acabar la nit van cantar cançons fins ben entrada la nit.

PLANA PELS PETITS

PITU, L'ENXANETA

Em dic Josep però tothom em diu Pitu i les dues coses que més m'agraden són jugar a futbol i pujar als castells.

De futbol no us en parlaré perquè avui és Santa Tecla i fem castells a la Plaça de la Font. En els assajos he sentit dir que farem el quatre de vuit i la veritat és queestic una mica nerviós, perquè és la primera vegada que pujo al "carro gros". La Montse, que sempre puja amb mi, diu que "tranqui que no passa res", però a mi em fa una mica de por.

- Calleu! Em sembla que crida el cap de colla!
- Pitu! On t'havies ficat? Puges al quatre.
- De vuit?
- Es clar! Puges pel rengle del Jaume.

El Jaume és el meu oncle. Tothom diu que és el segon més fort i resistent de tota la colla. A més a més és molt simpàtic. Quan pujo bé als castells m'invita a un refresc quan les coses no surten bé, ... s'enfada, diu que no m'ho mereixo, però també em convidava.

- Segons dalt! crida el cap de colla.

Els segons es col·loquen sobre la pinya i un munt de mans els agafen per tots costats. Damunt seu es posen els terços. La cosa s'anima, puguen els quarts i llavors comencen a sonar les gralles. Tot seguit tren per amunt els quintes.

- Ésfort com un ferro! anima el cap de colla.
- Amunt nanos!

Ara ens toca a nosaltres quatre: els dosos, la Montse i jo. Ens diuen el "pom de dalt".

-Puja finet i pel mig- em diu l'oncle Jaume quan li poso el peu a la faixa.

Pel rengle de davant meu, la Montse també s'enfila. Va més depressa que jo i sempre em guanya. No sé com s'ho fa!

Els dosos ja estan col·locats en el seu lloc, damunt dels quintes. Sento que em criden:

- Vinga Pitu, dona't manyal.

Em costa però a la fi arribo a dalt; la Montse ja està enxarrancada damunt dels dosos. Ara vaig jo. De la por ni me'n recordo, només penso en coronar el castell. Ja sóc dalt! Faig faleta, miro a baix...

Tots criden i piquen de mans.

- Montse no et belluguis tant!
- Agafa't fort!
- A, a, a! Que caid

Quina llenyal! Tot són braços, cames, caps... Però estem contents perquè hem carregat el castell.

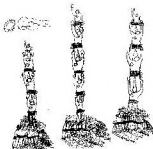
- Un altre dia el descarregarem!

Tots em feliciten i em diuen que he estat molt valent. L'oncle Jaume està molt content i jo també. Tin creffrescos per a tota la setmana!!

Conte publicat al llibre "Els Castells a l'Escola"

Laura Ferrón
4 anys

Eudald Espuga

ELS CASTELLERS MÉS PETITS*Clau Llanos / Blàquez
27 de setembre del 98**Aleix Bonal / Martínez
26 de Maig del 99**Ona Tribullenc / Portas
26 de maig del 99**Bhima Rami / Clos
10 d'octubre del 96***I ELS QUE ES CASEN***En Jaak Lluís Díaz / Ester Ribas
Casats el 31 de juliol del 99
a l'ermita de Santa Eugènia d'Avinyonet**En Lluís Mitjà / Anna Garcia
Casats a Lladó el 5 de juny del 99*

Tots quatre són castellers.

En aquest resum anua / volem tenir també un record
pels castellers que ara han deixat.

Recordem en Carles Quer / Puig, desaparegut fa un any.

A n'en Carles li encantaven els castells. Hi tenia una afició molt
força / venia sempre, tant als assajos com a les sortides. Era un
casteller constant / discret. No xerava gaire però sempre era a
punt per posarse a la pinya.

ELS CASTELLERS ESCRIUEN

Hi havia una vegada...

En un racó de món on tenia nas tothom, en una vila de l'Empordà, prop del litoral mediterrani, un grup de gent va engagar un gran projecte: aixecar castells en terres on aquesta era una tradició quasi desconeguda.

Durant un temps determinat es dedicaren a buscar els recursos necessaris per a assolir el seu objectiu. Així van convocar gent de qualsevol indret, procedència, ofici, edat, sexe i constitució; tant persones petites, primes, àgils i lleugeres com grosses i fortes, això era igual, i d'aquesta manera es va anar conformant la base necessària pel seu propòsit.

Un cop assolits uns mínims va començar la dura feina de preparació: dos dies a la setmana s'havia d'assajar, provar la disposició i dinàmica i pulir detalls per a què tot estés a punt pel gran dia. No era només una tasca puntual d'un dia d'esforç físic sota la direcció d'una tècnica, sinó que paral·lela a aquesta activitat, hi havia una recerca constant de mitjans per subvencionar el projecte, l'esforç i treball per a donar-se a conèixer, ..., un seguit de feines brutes que no es fan de cara al públic i inapreciables a primer cop d'ull però que, no obstant, són necessàries.

A més a més s'intentava alternar el treball amb l'oci per a motivar la gent a mantenir la il·lusió en el projecte inicial. S'organitzaven activitats "extres" tal com festes, sortides i,

sobretot, bons àpats per a mantenir unida la gran família que s'havia creat i que estava en continu creixement i per fomentar allò que en diem "bon rollo".

A la fi arribà el moment tan desitjat en el qual tot s'organitzà formant un tronc sòlid i una pinya compacta i ferma, la mainada prengué posició i... de cop, saltà l'espurna que va fer realitat un somni quasi inimaginable fora del seu context habitual. En dècimes de segon un foc intens s'apoderà de tota la gent que va saber mantenir la calma i la concentració i que va contenir l'emoció fins al final. Crida d'alegria van ressonar per tota la plaça, la festa acabava de començar.

D'això ja en fa tres anys, ja som una colla de set i mig i ara no hem d'abaixar la guàrdia: s'ha de seguir treballant i això no només vol dir fer acte de presència als assajos (que ja és molt) sinó col·laborar en les múltiples i variades activitats de la colla, aportar idees noves si és que no s'està d'acord amb les propostes que s'ofereixen, participar en les tasques de millora del local, contribuir al bon funcionament intern de la colla, ... Entre tots hem d'aconseguir el millor per a la colla per tal que aquest conte pugui explicar-se de pares a fills durant anys i anys. Ah! si sabeu d'algué que no ho vulgui creure, que ho vingui a veure, assagem cada dimecres i cada divendres de 8 a 10 a l'Escorador.

Sònia Martínez

L'absència

S'acosta l'hora de l'actuació, estic nerviosa i no paro de mirar el rellotge. De lluny sento les rialles i el crit del Cap de Colla: "ja el tenim, s'ha carregat!" El cor em comença a batejar, cada vegada més de pressa, com si estigués a la pròpia plaça, i no és així, tot són imaginacions. Sóc a Santa Margarida treballant, però, entre fornada i fornada, espero amb molta ansietat la trucada que per fi em farà vibrar.

Som una parella castel·lera que, per la nostra activitat laboral, no podem estar actius al cent per cent durant els tres mesos d'estiu. Jo en concret, estic al 50 %, és a dir, que puc assistir a tots els assajos i a les sortides que es fan després del migdia si no són gaire lluny, però, en el cas de'n Josep, el meu marit, li és del tot impossible. Això no vol dir que deixem la colla durant aquest temps, al contrari, sinó que patim i vivim els castells de diferent manera.

A la colla hi tenim les nostres filles i elles sí que no es perden res. Són les que ens mantenen informats, sense perdre detall, de com ha anat l'actuació, d'aquesta manera, elles la reviven i nosaltres la imaginem com si estigués a fent pinya.

També hi tenim els pares i molts amics als que vull agrair, a tots ells, el que fan per les nenes i perquè la nostre absència sigui el més agradable possible.

Laura Osuna

Tots tenim un lloc a la colla

Ja hem aconseguit el quatre de set amb agulla? Ara sí que podem dir que tenim els seta ben consolidats; tot gràcies a la gent que ha vingut dia a dia, que no s'ha cansat de pujar i de venir a fer pinya, perquè, si la pinya d'un castell és ben ferma, és la part més important per poder tirar el castell amunt.

Ara no vull parlar-vos de castells perquè pera això hi ha el Cap de Colla i la tècnica. Dins la Colla Castellera, també hi ha moltes coses a fer, que pot ser en no ser de cara al públic, i com són els castells no se'ls hi dona la mateixa importància, però que dins de la colla també la tenen, com per exemple, Les Barraques de Santa Creu que porten un benefici econòmic per la Colla. Les barraques, pot ser que des de l'altre costat de la barra, on la gent fan la cerveseta, no es vegi la feina que porten en muntar-les; anar a les reunions que fa l'Ajuntament per veure quin lloc tenim i com s'organitza el de les begudes, procurar que no falti res ni de beure ni de menjar; això vol dir que quan es tanquen les barraques, els que fan l'últim torn, han de mirar tot el que falta i l'endemà, a primera hora, trucar perquè ho portin per tenir-ho tot a la tarda... Hem de dir també, que pels que fan l'últim torn, és bastant pesat si l'endemà has d'anar a treballar i també és molt pesat l'últim dia; que entri de torn a les dotze de la nit i tanqui a les set del matí, per no haver-hi més gent disponible per els torns, l'endemà han de fer els castells, ja que per a nosaltres, els Castellans de Figueras, és un dia molt important, amb la barraca plena de clients, despatxant cerveses i bocales, i després d'haver tancat, anar a casa, una bona duba,

tornem a agafar el cotxe, i a les vuit i mitja, altra vegada a la plaça de l'Escondor per anar a portar l'aigua a l'Ajuntament, anar a esperar les colles convidades, mirar que l'ambulància es posi al seu lloc... En fi, que també hi ha gent que encara que no faci castells a la plaça o no vingui als assajos, se sacrifica per la colla com a bon casteller, com per exemple: la gent que filma, la gent que fa fotos, la gent que després de l'actuació passa el "parte" a les emissores de ràdio, la gent de la botiga, la gent que es cuida de la farmaciola, etc ... (perdoneu si em deixo al gú).

Tot això es fa gràcies a la gent que té ganes de treballar i fer coses perquè la colla vagi endavant.

També s'ha d'agrair a aquella gent que han fet les obres al local que ens va cedir l'Ajuntament, que a altres hores de la matinada, a la vigília de la inauguració, acabava de decorar perquè tot estés a punt.

Amics i amigues: si teniu ganes de treballar, si us fa por veure la mainada a llà a dalt, o veure que el castell tremola, o que us faci por fer pinya, no dubteu en fer-vos de la Colla Castellera. Hi ha moltes coses per a fer i tothom hi té un lloc; hem de comprendre també que no tothom té les mateixes habilitats per pujar, que no tothom pot fer de baix, que no tothom és igual de fort...; hem de ser conscients de que tots tenim els nostres defectes i les nostres virtuts, que hem de saber aprofitar i saber-les fer servir.

No ho dubteu, en fer-vos Castellans, tots teniu un lloc a la Colla Castellera!!!

Carne Vilagran

Les castelleres de la botiga

Nosaltres també som castellers, no fem castells, no fem pinya, no pugem, però nosaltres també treballam perquè la colla es faci cada vegada més gran i més important.

El nostre treball consisteix en fer conèixer la nostra colla mitjançant la venda (samarretes, pins, adhesius, mocadors, bosses, etc.). Tots vosaltres companys, ja ens coneixeu, sempre, a les sortides, som les que anem carregades amb els cavallets, el carret de la compra, el tauló, etc.

A part d'això, ens veniu sempre demanant si tenim l'aigua, si us guardem les bosses, i a nosaltres no ens sap gens de greu, però sí que ens agrada que, quan s'aconsegueix fer un castell nou, us recordeu que nosaltres també som castelleres i que patim, ens emocionem, saltem d'alegria i plorem igual que tots vosaltres, doncs els castells són de tots els castellers, es faci la feina que es faci.

No penseu, companys, que només us donem "canya", doncs, sense el vostre treball, ni nosaltres ni ningú podria emocionarse. El que realment és important és el desenvolupament de la colla i el que volem tots és que cada vegada sigui més gran i forta.

Anna Font

El món pilaner

*Dos pilars de 5 simultanis
Santa Creu de 1.999*

Primera colla gironina que ho aconsegueix

-És veritat que els pilaners són un món a part dintre dels castells?

-Són sup erdotades les persones que fan pilars de 6, 7 o 8 pisos?

-Quina sensació es té quan tothom està pendent de tu en una plaça castellerà?

Bé, aquestes i moltes altres preguntes són, segur les que mouen a gran part dels castellers a endinsar-se al món dels pilars.

Si retrocedim un xic en el passat, a finals del s.XIX, ja tenim constància de pilars de 6 i fins i tot de 7 caminant (són documents antics que no es poden creure al 100%). Els Nens del Vendrell deixaven bocabadats amb els seus pilars de 6 i 7 (amb folre), igual que la Joves i la Vella de Valls els feien d'una manera poc continuada al llarg del temps, i d'altres colles, algunes de les quals ja no existeixen. Tot això porta a una època de sequera pilanera durant la qual passen a l'oblit.

És en aquest punt on entren a formar part de la història pilanera els CASTELLERS DE VILAFRANCA, descarregant per primer cop en el s.XX el pilar de 8 amb folre i manilles.

Després d'això, les colles engeguen altre cop la seva "trempera" pilanera amb la que ens trobem en els nostres dies, amb pilars de 7 (amb folre) tècnics i clavats com els dels BORDEGASSOS, treballats amb cos i ànima com els de la JOVES I VELLA DE VALLS, rebaixats de pes com els dels MNYONS i mantinguts com els de VILAFRANCA. Després de tot això ens hauríem de preguntar si en un curt termini, podrem veure algun pilar de 7 net (sense folre).

Aquests "grans pilars", no surten d'altre lloc que del cap d'alguns castellers amb una idea fixa i amb un esperit de superació i sacrifici immensos. Són hores i dies d'esforç continuat els que donen la possibilitat d'arribar algun dia a obtenir tots els resultats amb els quals sempre somiem.

Segons diuen, els pilaners són gent molt perfeccionista i que no donen res per suposat. Intenten assajar els màxims dies possibles per "pulir" totes les qüestions tècniques dels seus equips. Són gent que no tenen por al fracàs i amb un gran esperit de superació, molt alt en els moments amb més pressió de l'actuació.

És per això que avui en dia, és normal veure assajos de pilars en dies diferents de l'assaig normal, amb un grup reduït de castellers, i amb l'ajuda d'una xarxa, per donar seguretat a totes les proves arriscades.

També cal recalcar que per molt bon equip de pilar que tingui una colla, si no fos per la pinya, tots aquests pilars no es podrien arribar a fer. Aquesta gent és tan imprescindible com qualsevol altra de l'alineació. Ha de ser com tot a la vida, un equilibri perfecte, el qual dona a la colla un èxit global. Tot això ben portat dona a la colla un gran potencial i la possibilitat d'aconseguir grans castells fins ara no imaginats.

Per acabar aquesta introducció a un món paral·lel però diferent, només desitjar que algun dia no gaire llunyà, poguem veure algun pilar de 6 a la nostra província o comarca.

COLLOCAT, COMPENSA I CLAVAL.

Xicu Poch.

Enginyós, encantador, emprenedor, espavilat.

Natural, necessari, nerviós, noble.

Rialler, raonador, realista, rondinaire.

Imaginatiu, intel·ligent, incombustible, idealista.

Casteller, cuiner, constant, cavaller.

"L'ENRIC PÉREZ"

Tots aquests adjectius serveixen per a qualificar el casteller més polifacètic de la Colla Castellera de Figueres. A més a més de ser el casteller que més hores ha treballat al local, també exerceix de cuiner, disc-jockey, cantant d'havaneres, relacions públiques.

Tot i això, encara li queda temps per a contestar les següents preguntes:

-Quin és el secret de l'arròs que prepares que fa tenir tanta manca als castellers de la nostra Colla?

-Tenir ofici casteller i voler fer un bon arròs casteller.

-Tots els castellers hem comprovat que ets una persona molt enèrgica, quan no prepares una arrossada, prepares una musclada, o traballes una infinitat d'hores per aconseguir tenir un local casteller "colomat"... És la Mari la peça clau d'aquesta energia?

-Síiiiiii, positivament síiiiiiii.

-Ets el casteller que més hores ha treballat en el local, quan el vam inaugurar què vas sentir?

-Un amor profund pel local, per la Colla Castellera de Figueres i sobretot perquè hi hagués "bon rotlle" entre tots.

-Ja que ets un dels relacions públiques de la tècnica d'aquest any, digues tres motius per apuntar-se a la Colla Castellera de Figueres?

-Per les farres, per les sortides ja que així coneixes llocs que mai havies visitat i per fer el que jo faig: contrafort.

-Quan estàs al bar del local, quina és la beguda que més et demanen els castellers?

-A part de la cervesa, el xupito casteller de les barroques: "la llenya".

-En quina posició et trobes més a gust en els castells?

-Fent de contrafort.

-De tots els castells que ha descarregat la Colla, quin és el que més t'ha marcat?

-El 4 de 7 amb agulla.

-A part de totes les festes que es fan a la Colla, quina altra farra hi afegiries?

-Algún cap de setmana de tant en tant fer alguna "juerga". Si pogués les faria cada cap de setmana.

-Per acabar, quina és la teva havanera preferida?

-El llop de mar.

Tothom a la pinya!

A la fi havien arribat les vacances. Aquell any, en Magnus Gundarsson havia pogut establir uns calerons fent de guia turístic a Estocolm durant l'estiu i treballant de monitor en una estació d'esquí nòrdic a l'hivern, així que s'havia plantejat la possibilitat de triar una destinació una mica més, diguem-ne... exòtica per a passar les seves vacances. Aniria a Espanya, i podria fer realitat un vell somni: presenciar una cursa de braus. De sempre ho havia trobat fascinant, la lluita de l'home contra la natura, un ritus primitiu, secular. Ho havia vist al gun cop per la tele, als documentals que feien a l'hora de dinar, però ell desitjava submergir-se a la festa. Estava tan delerós, que tenia decidit baixar a la primera ciutat que trobés un cop passada la frontera amb França, i així ho va fer. Va deixar la motxilla a la consigna de l'estació, i tot seguint els rètols indicadors, es va dirigir cap al centre de la ciutat, a la recerca de l'oficina de turisme. Allà el podrien aconsellar.

De sobte, en travessar un carrer, va sentir un só molt agut i estrident. La curiositat va menar les seves passes cap al lloc d'on creia que procedia aquell soroll, i en tornar per un carreró, va veure, al fons, com s'obria una plaça ocupada per un bon grapat de gent uniformada: camises liles ("qué curiós", va pensar en Magnus, "gai rebé són idèntiques a la que jo porto avui"), i pantalons blancs. Hi havia un altre tret comú a tota aquella gent, i era que duïen a la mà una mena de roba negra enrotllada.

Mentre anava cap allà, en Magnus va sentir com algú cridava alguna cosa, i talment com si fos una ordre, tota aquella gent es va agrupar per parelles i van procedir a un estrany ritual: desenrotllaven la roba i, mentre l'un l'aguantava d'un extrem, l'altre girava com una baldufa fina que quedava amb la cintura ben embolicada. "Això", va deduir en Magnus, amb la seguretat que li donaven els seus estudis d'Història de les Civilitzacions a la Universitat d'Uppsala, "ha de ser un ritual religiós, un cerimònia ancestral en honor d'alguna divinitat". Promedia ser interessant, així que va decidir quedar-se i esperar aconteixements.

Va tornar a sentir crís, aquest cop venien del mig de la plaça. Allí hi havia, palplantat, un home, sense dubte un sacerdot, que duïa un paper a la mà i un

mocador vermell al cap, com el que duïen les camperoles del seu país. Feia tota la impressió de que esperava alguna cosa, i ja devia de ser així, perquè tothom es dirigia cap a ell. En Magnus va recordar el que sempre li deia la seva àvia: "Si vols llenya, vés a on va la penya", i també s'h'i atangà, quedant-se, però, prudentment, una mica al marge. Quan tothom va ser ben a prop del sacerdot, aquest va començar una singular dansa, consistent en girar i fer volar els braços en un sentit que semblava predeterminat, mentre recitava una mena de letania. Quan va acabar les oracions, com per art de màgia, els seus fidels apareixien disposats al seu voltant, de manera concèntrica, deixant només un petit forat al mig.

El sacerdot va sortir del forat, no se sap ben bé com, i de la mateixa manera va entrar un altre de més petit, que també va executar un ball, que a en Magnus li va semblar més cerimoniós. Hauria dit que aquell home estava en èxtasi místic, potser havia pres alguna cosa, però el que li va semblar més estrany va ser el posat que feia: amb els braços plegats, les mans una a sobre de l'altra, a l'alçada del pit, ... bé, li semblava una mica irreverent, però la primera imatge que li va passar pel cap va ser la d'una gallina. Mentre en Magnus intentava elaborar mentalment alguna teoria que expliqués aquella cerimònia, es va adonar que els fidels s'apinyaven els uns contra els altres, alçant els braços al cel; era l'hora de la pregària.

Llavors quatre homes forts i rabassuts es van enfilear a sobre d'aquell pilot de gent, es van disposar formant un quadrat, i els que quedaven a sota els van posar les mans pel cim, fent per a aguantar-los. Seguidament, a sobre d'aquelles quatre van pujar quatre més encara, fent un, diguem-ne, tercer pis. "Impressionant!", va admirar en Magnus desbordat pels aconteximents i començant a dubtar de que allò que anava prenent la forma d'una torre tingués algun sentit religiós. Quin prodigi de força i equilibri. Va decidir acostar-se una mica més per tal de veure-ho millor.

Mentre en Magnus s'anava acostant a aquella torre humana, va sentir un fort crit al darrere seu. Es va girar i va veure al sacerdot del mocador vermell, que li deia alguna cosa, assenyalant-li la cintura i els pantalons. Semblava que l'estigués esbrinant per alguna cosa, però com que no l'entenia de res, li va oferir el millor dels seus somriures, li va fer que sí amb el cap, i va

tornar a tornar-se vers la torre. En un moment, va sentir una forta empenta per l'esquena i es va trobar, com qui no vol la cosa, encastat enmig d'aquella munió de gent. Va voler girar-se i cantar-li quatre fresques a aquell carallot de sacerdot dels nasos, però ja era massa tard; el tenia enganxat a l'esquena, empenyent-lo amb el seu pit contra el del seu davant.

Poc es podia imaginar el bo d'en Magnus que allò només era el principi. De fons li arribaven les notes d'una alegre tonada, quan algú al davant seu va fer un crit, breu però intens. I el sacerdot, al seu darrere, va apretar encara més. Déu del cell. Començava a tenir dificultats per a respirar, sentia com les costelles se li clavaven als pulmons, i com el cor se li accelerava, però al seu voltant ningú no badava boca, així que va decidir prendre paciència i patir en silenci. Aquella tortura no podia durar tota la vida. Calia aguantar com fos.

I a tot això, què estava passant a sobre seu? Va sentir que la tonada relluvia, i va alçar el cap just a temps per veure com allà a dalt, molt amunt, un menut cavalcava per sobre d'un altre encara més xic i aixecava el braç enmig del deliri del públic que devia omplir la plaça. Ja ho començava a entendre. Un munt de gent treballant i fent costat per tal d'aconseguir un objectiu comú tan simple i tan simbòlic alhora com que un nen al oés un braçel més amunt possible. Infel·liment, no va poder veure res més. Algú, ja s'imaginava qui era i quan sortís ja en parlarien, el va obligar a abaixar el cap fins a amonar-lo contra l'espatlla del de davant seu.

Tot va succeir molt ràpidament. Primer, una forta batzegada al seu davant; la tonada va callar brusquement, i es va poder escoltar un gran "Oh!" de decepció abans de sentir com els coscos queien a sobre d'aquell gran coixí del que ell era tan sols un petit tros. Després, algú va caure a sobre seu i li va colpejar el cap. Es va fer el silenci total a la plaça i, durant uns breus instants només es van sentir queixes i gemecs, que de seguida van quedar esmortits per una sensacional ovació. La pressió al seu darrere anava afloixant, i en Magnus, en un moment de lucidesa, va pensar que aquella era la seva: havia de sortir d'allí immediatament, però el cap li donava massa voltes, i notava que les cames el portaven de banda a banda. Per casualitat, va trobar unes escales i s'hi va asseure. Va aixecar el

cap encara adolorit, i quan va aconseguir enfocar els ulls, no podia creure el que veia: la plaça era una festa, aquella gent vestida de lila cantava, cridava, saltava i ballava com enfol·lida, i fins i tot algú se li va acostar i el va abraçar. No entenia res. Aquella mateixa tarda havia de marxar d'aquell país de bojos.

Al dinar que va organitzar la colla, el cava corria com l'aigua, i no era per a menys, després de la fita històrica que havien aconseguit en aquella diada. Tot era alegria, disbauxa, festa, celebració, però en un racó de la taula, en Damià, el cap de pinyes, encara li donava voltes al cap. Quines penques, aquell nou. Una diada com aquella, i aquell paio nou, el que tenia cara de guini, sense faixa i amb tecans. Mira que havien dit mil vegades que s'havia de portar l'uniforme sencer, per tal de donar una bona imatge de la colla, i tot allò. I a sobre, quan li estava dient, vingia a fer-se el suec! Però el que el tenia més mosquejat era que, quan havia anat per a fer-li una abraçada, el paio havia arrencat a córrer com espenitat. Mira que hi ha gent rara, en aquesta colla", pensava en Damià, mentre algava el got ple de cava per a brindar. I es va consolar pensant que potser allò, precisament, era el que els feia diferents.

Joan Francesc Ferrón

Els "Indis"

Els "Indis" som un grup de gent, de diferents pobles i ciutats, d'edats molt diferents, que ens hem conegut dins de la Colla Castellera, hem agafat una gran amistat, ens agradem molt els castells i com podeu veure, fem poc als sajos i menys a les sortides, sigui pujant, sigui fent pinya o sigui fent gresca, mireu que la colla vagi endavant.

El nom d'indis exactament no sabem com ha sortit, però pot ser que sigui de la samarreta que portem quan anem de marxa, que hi ha tot d'indis dibuixats. Per tenir la camiseteta has de venir de marxa els dissabtes amb nosaltres fins que surti el sol, no beure gaire (s'ha de conduir), ballar molt i deixar la feina i els "maldecaps" a casa.

Som un grup que els divendres, després d'assaig de castells, anem a sopar a Cabanes i un dia, després d'una mica més de vi, ens varem posar a cantar "havaneres", no ho fem gaire bé, però riem molt i a partir d'aquí, anem sortint tots junts amb nens inclosos.

A principis d'estiu inaugurarem piscines, això vol dir que anem a fer un dinar o un sopar a algun lloc on hi ha piscina, i més d'un va a l'aigua vestit. També ara, a l'estiu, sortim a ballar a les festes majors dels pobles d'aquí als voltants, Massarac, Navata, Les Forques (on vàrem ballar el ball de l'escombra), Damius...; hem anat també un cap de setmana a "cala Prunera", on només se sent la fressa del mar i algun "moixit". Hem anat a les "carpes" de Begur, on hi ha molta marxa i molta "guirria". Tenim altres festes i excursions programades que més endavant anirem fent.

I aquesta és la història dels "INDIS" un grup d'amics que surt per passar-s'ho d'allò més bé. Com a quellí refrany que diu: Disfruteu! Disfruteu! que el món s'acaba. I els "indis" diuen: Vine! Vine! passa-t'ho bé que ens staquent.

En els castellers ens hem conegut un grup de gent molt marxosa que de diferents llocs hem vingut. Per ajudar a fer alguna cosa.

Anar de festa molt ens agrada també ens agrada molt fer castells som una colla molt animada amb petits joves i vells.

Una camiseteta d'indis portem per anar sempre tots igual havaneres també cantem quan s'anima el personal

Marxa, diabloux i gresca és el que hi ha el cap de setmana als indis els hi agrada la fresca i entre ells n'hi ha un que mana.

Qui és aquesta castellera ?

Qui és aquest casteller ?

ENDEVINALLES CASTELLERES

1. - Semblo una carretera però no ho soc i quan treballlo m'estrenyen molt fort.
Saps qui soc?...

2. - Tinc el cap petit, dos peus que toquen a terra i el meu cos és llarg i prim.
No m'endevines encara?...

Cristina Carbonell
9 anys

SOPA GRÀFICA

BUSCA LES 12 INBAILES CASTELLERES

C	X	Z	P	O	D	O	S	O	S
O	V	F	O	I	P	U	Y	E	X
N	A	A	B	I	N	S	N	V	G
T	L	I	L	Z	J	Y	T	S	R
R	O	A	A	L	E	T	A	T	A
A	R	E	R	R	O	T	N	P	L
F	A	I	X	A	H	G	C	M	L
O	S	D	L	C	R	O	S	S	A
R	O	D	A	X	T	O	C	A	Q
T	U	O	A	T	X	B	A	E	X

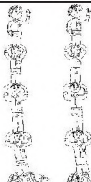
BUSCA LA FRASE CASTELLERA

1 12 15 14 3 14 15 16 17 14 3 14 15 16
 3 1 15 20 3 12 12 3 15 16
 T 12 T 3 15 12 12 T 3 3 3 15 20 3 13
 13 15 12 20 2 3
 3 14 15 15 16 4 3 3 12 3 3 12 3 14 T
 3 14 15 3 14 15 3 14 25 3 14 T 15 21 10 T 15
 3 T 12 3 15 15 T 3 3 15 21 7 T 15
 2 15 14 T 7 15 3 15 3 T
 3 2 15 14 2 3 15 3 14 T 15

Sònia Carbonell
13 anys

1 = A	5 = E	9 = I	13 = M	17 = Q	21 = U	25 = Y
2 = B	6 = F	10 = J	14 = N	18 = R	22 = V	26 = Z
3 = C	7 = G	11 = K	15 = O	19 = S	23 = W	
4 = D	8 = H	12 = L	16 = P	20 = T	24 = X	

LES SET D'EMBUZOS

Aida

Solucions

PILAR
 GRALLA, ALETA, FAIXA, PINYA,
 TORE, DOSOS, CROSSA, SENY,
 CONTRAFORT, VALOR, ACOTXADOR,
 SOPA GRÀFICA:

1 - LA FAIXA, 2 - EL PILAR
ENDEVINALLES CASTELLERES: